

Fremdeles foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 166 af 1. April 1921 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning i de sønderjydske Landsdele.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1793).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 1563) samt dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik nu til:

Tredie Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1754).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 60 Stemmer.

Formanden: Finanslovsforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Dernæst foretog man:

Tredie Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1924—25.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1754).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil blive tilstillet Statsministeren.

Den følgende Sag var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1755)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 35 Stemmer mod 24.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Man gik saa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forsørgelse af militære Invalidere og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1565).

Finansministeren (N. Neergaard): Spørgsmaalet om Forsørgelse af de sønderjydske Militærinvalidere har jo adskillige Gange foreligget for Lovgivningsmagten. Det har altid forekommet mig, at vi havde et ganske naturligt Krav paa, at disse Invalidere blev forsørgt fra tysk Side, idet de har paadraget sig deres Skader i en Krig, med hvilken vi intet har haft at skaffe, og Fortilfælde af vægtig Art taler ogsaa for en saadan Afgørelse. Der er da ogsaa i sin Tid fra dansk Side gennem Udenrigsministeriet gjort alt muligt for under Forhandlingen om den dansk-tyske Traktat at føre dette Synspunkt igennem. Men det er ikke lykkedes, og paa et tidligt Tidspunkt, endnu inden Spørgsmaalet var blevet traktatmæssigt ordnet, ophørte Tyskland jo med sine Betalinger. Det var da en Selvfølge